

NOTAT

vedrørende høringsvar til

Forslag til Lov om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug

Udkast til lovforslaget blev udsendt i ekstern høring med brev af 7. december 2009. Høringsfristen udløb den 6. januar 2010.

Lovforslaget blev sendt til høring hos 86 myndigheder og organisationer.

Miljøministeriet har modtaget i alt 16 høringsvar. De 11 er modtaget fra de på høringslisten anførte parter, hvoraf 2 myndigheder og organisationer oplyser, at man ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Der er kommet høringsvar fra Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening, Gråkjær A/S, Indenrigs- og Socialministeriet, Institut for Jordbrugsproduktion og Miljø, Kommunernes Landsforening, Kort- og Matrikelstyrelsen, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af gyl-leramte, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Patriotisk Selskab, Skive Kommune, Thisted Kommune, Vordingborg Kommune, Økologisk Råd og Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Foruden de ændringer, der fremgår af dette notat, er der foretaget yderligere supplerende forklaringer og uddybninger af Miljøministeriet i høringsperioden, samt korrektioner af teknisk karakter i lovforslaget på baggrund af bemærkninger i høringssvarene og efter lovtekniske justeringer.

Svarene har især berørt følgende punkter:

1. Ammoniak
2. Afstandskrav til gyllebeholdere
3. Anmeldeordninger
4. Justeringer
5. Økonomiske konsekvenser
6. Ikrafttrædelse

Indholdsfortegnelse

1.	Ammoniak.....	2
1.1.	Indledning.....	2
1.2.	Generelt om niveauet for beskyttelsen.....	3
1.3.	50 meter forbudszonen.....	3
1.4.	Niveauet for beskyttelsen af naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 og 2.....	4
1.5.	Definitionen af naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 og 2.....	5
1.6.	Spørgsmål vedrørende forholdet til Habitatdirektivet.....	6
1.7.	Totaldepositionskravet.....	8
1.8.	Optælling af husdyrbrug til ift. naturtyper omfattet af kategori 1.....	9
1.9.	Naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 3.....	10
1.10.	Øvrige elementer.....	11
1.10.1.	�vrigt beskyttelsesniveau.....	11
2.	Afstandskrav til gyllebeholdere.....	12
3.	Anmeldeordninger.....	13
3.1.	Generelt.....	13
3.2.	Dyrevelfærdskrav.....	14
3.3.	Gødningsopbevaring og ensilagepladser.....	15
3.4.	Skift i dyretype.....	15
4.	Justeringer.....	16
4.1.	Justering i offentlighedsreglerne.....	16
5.	Økonomiske konsekvenser.....	16
6.	Ikrafttrædelse.....	18

1. Ammoniak

1.1. Indledning

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af regeringens Aftale om Grøn Vækst fra juni 2009 med Dansk Folkeparti. Høringssvarene har i det væsentligste kommenteret på lovforslagets bestemmelser om en ændret ammoniakregulering, herunder konsekvenserne af den foreslåede  ndring. Derudover er der i høringssvarene fokuseret på kommentarer til hensigten om at etablere anmeldeordninger med henblik på en forenkling af administrationen på husdyromr det.

Høringssvarene og de deraf følgende indstillinger til ændring af lovforslaget er gengivet i det følgende.

Bemærk, at henvisninger til afsnit i lovforslaget henviser til høringsversionen af 7. december 2009.

1.2. Generelt om niveauet for beskyttelsen

Danmarks Naturfredningsforening (DN) anser de foreslåede ændringer af det specifikke ammoniakkrav for en forbedring og bifalder dem.

Dansk Ornitologisk Forening (DOF) finder ikke, at de foreslåede ændringer af ammoniakkravet kompenserer for de generelle mangler i beskyttelsen af naturen i Danmark og i vore nabolande mod nedfald af kvælstof fra husdyrproduktion her i landet. Forslaget kompenserer heller ikke for liberaliseringen af landbrugsloven. DOF kvitterer dog for, at det indføres, at det er totaldepositionen af ammoniak fra det enkelte landbrug, der skal vurderes i forhold til naturtyperne, som er nævnt i § 7.

Det Økologiske Råd (DØR) anerkender, at det er positivt, at lovforslaget går over til at regulere totaldeposition, men finder generelt loven uambitiøs i beskyttelsen af natur og miljøet og samtidig meget uoverskuelig. Der er derfor brug for flere væsentlige ændringer i loven.

Kommunernes Landsforening (KL) finder en række af de ændringer, der foreslås vedr. ammoniak positive. KL vurderer, at alle beskyttelsesniveauer er utilstrækkelige, hvis målet er at opfylde Habitattidirektivets forpligtelser hhv. at forhindre tilstandsændringer af § 3 arealer, som betyder, at kommunerne i mange tilfælde må meddele afslag.

Landbrug og Fødevarer (LF) og Patriotisk Selskab vurderer, at forslaget kan få meget vidtrækkende negative konsekvenser for erhvervets udviklingsmuligheder og økonomi.

Landsforeningen for Gylderamte (LFG) mener, at forslaget forringer kommunernes mulighed for at beskytte unik natur og forringer naboernes velfærd og dagligdag.

Forslaget er en implementering af dele af Aftale om Grøn Vækst, som blev indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti i juni 2009. Det foreslåede skærpede beskyttelsesniveau vil således som altovervejende hovedregel være tilstrækkeligt til at undgå væsentlige miljøpåvirkninger med ammoniak. Der kan dog i konkrete tilfælde forekomme atypiske forhold, og såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at det i sådanne tilfælde ikke er tilstrækkeligt med de fastsatte beskyttelsesniveauer for at undgå væsentlige miljøpåvirkninger af ammoniakfølsomme Natura 2000-naturtyper, skal kommunalbestyrelsen meddele afslag på ansøgningen, hvis den nærmere konsekvensvurdering viser, at det under hensyn til bevaringsmålsætningen for Natura 2000-området ikke kan udelukkes, at det ansøgte vil skade områdets udpegningsgrundlag. Det skal dog understreges, at der netop med det nye beskyttelsesniveau er taget højde for bevaringsmålsætningerne i den kommende Natura 2000-plan, som derfor henviser til det beskyttelsesniveau, der foreslås med denne lovændring.

1.3. 50 meter forbudszonen

KL finder generelt 50 meter forbudszonen fornuftig, men mener, at der skal være mulighed for dispensationer til eksisterende husdyrhold, hvis der f.eks. er en væsentlig nedgang i ammoniakemissionen. Dette vil give mulighed for at have kødkvæg, får, geder o. lign. nær naturområdet og dermed opnå en ønsket afgræsning af givne naturarealer.

LF finder det unødvendigt at indføre en 50 meter forbudszone og gør opmærksom på, at visse produktionstyper bliver ekstremt hårdt ramt. LF foreslår i stedet, at der for anlæg inden for 50 grænsen beregnes som ved en afstand på 50 meter. Det vil i så fald alligevel kun være meget små anlæg, som kan godkendes. LF mener, at 50 meter forbudszone i forhold til natur omfattet af § 7, stk. 1, nr. 3 (kategori 3) vil få fatale følger for mange ejendomme, og at der derfor under ingen omstændigheder bør være en forbudszone her.

Efter lovforslaget er sendt i høring har DMU foretaget en revurdering af spredningsmodellen, hvorefter det nu er muligt at beregne ammoniakdepositionen indtil 10 meter fra naturområdet. Nærmere end 10 meter kan den nuværende spredningsmodel ikke anvendes, da de konkrete bygningsforhold (tagældning mm.) bliver afgørende i forhold til turbulens osv. Det vurderes på den baggrund hensigtsmæssigt generelt at reducere forbudszone til 10 meter. I forhold til natur i kategori 3 vurderes det ikke nødvendigt med en forbudszone, og evt. anlæg i 10 meter zonen kan beregnes som værende i en afstand på 10 meter. Spredningsmodellen kan ikke beregne inden for 10 meter, men når afstanden er kortere eller nær ved bygningshøjden, er den mest rimelige antagelse, at påvirkningen er ens, men usikkerheden er her meget stor, hvilket vurderes ikke at kunne accepteres i forhold til Natura 2000-naturtyper, samt områder, der tidligere har været omfattet af § 7. Det vurderes kun muligt at acceptere en sådan usikkerhed i forbindelse med kategori 3 natur.

Indstilling

Lovforslaget ændres, så 50 m forbudszone ændres til 10 m forbudszone i forslagens nr. 2. Natur omfattet af § 7, stk. 1, nr. 3 foreslås ikke længere at udløse en forbudszone og vil derfor ikke være omfattet af lovforslagets § 7.

1.4. Niveauet for beskyttelsen af naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 og 2

LF har noteret sig de væsentlige skærper i forhold til naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 og 2 (kategori 1 og 2), som er en udmøntning af Grøn Vækst og en forudsætning for den kommende Natura 2000-plan. LF mener, at det bør anføres i lovbemærkningerne, at det kun er de naturtyper, der udgør en del af udpegningsgrundlaget i de enkelte Natura 2000-områder, som er omfattet af bestemmelsen.

DN finder det positivt, at princippet om vurdering af totaldeposition af ammoniak også vil gælde for § 7-områder, der ikke er Natura 2000-områder, men havde gerne set, at størrelsesgrænserne blev sat ned til de størrelsesgrænser, som gælder for overdrev og heder, som er beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3.

DØR mener, at det er et væsentligt fremskridt, at det specifikke ammoniakkrav ændres fra at være baseret på merbelastning til at være baseret på totalbelastning.

DOF støtter forslaget om vurdering af totaldeposition af ammoniak, men anser det for en alvorlig mangel, at det ikke er den samlede ammoniakdeposition for det givne område, der lægges til grund.

KL vurderer det som en fordel, at loven knæsætter princippet om, at totaldepositionen skal være grundlaget for miljøvurderingen. Det foreslås, at totalbelastningen sættes til maks. 0,0 kg N/ha for

naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 (kategori 1), hvis det efter en konkret konsekvensanalyse vurderes nødvendigt. I forhold til naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2 (kategori 2) mener KL, at det foreslåede beskyttelsesniveau kan have en større negativ effekt på et naturområde end det nuværende niveau og undrer sig over, at beskyttelsesniveauet ikke er graderet efter antal husdyrbrug i nærområdet, sådan som det er tilfældet for kategori 1.

Forslaget er en implementering af dele af Aftale om Grøn Vækst, som blev indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti i juni 2009. Det er Miljøministeriets vurdering, at det fastlagte beskyttelsesniveau på 0,2-0,7 kg N/ha generelt er tilstrækkeligt i forhold natur omfattet af kategori 1, se i øvrigt pkt. 1.2. Det er yderligere Miljøministeriets vurdering, at beskyttelse af natur omfattet af kategori 2 er tilstrækkelig, idet den vil skærpe beskyttelsen i forbindelse med betydende, eksisterende kilder, men bibeholder beskyttelsen i forbindelse med nyetableringer. Det vurderes ikke nødvendigt at inddrage kumulationen i forhold til natur i kategori 2, da der her ikke er samme direktivmæssige krav til at sikre naturtilstanden.

Indstilling

De fremkomne bemærkninger har givet anledning til præciseringer af beskyttelsesniveauet i bemærkningerne til lovforslaget.

1.5. Definitionen af naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 og 2

LF foreslår, at de naturtyper, som er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 (kategori 1) alene er de ammoniakfølsomme naturtyper, som det enkelte Natura 2000-område er udpeget for at beskytte, og ønsker de naturtyper, som er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2 (kategori 2) defineret.

KL finder, at lovforslaget ikke forholder sig til beskyttelsen af levesteder for arter, som er omfattet af habitatdirektivets bilag II og IV, og mener, at flere naturtyper burde inddrages i kategori 2 end de nævnte.

Institut for Jordbrugsproduktion og Miljø, Aarhus Universitet (DJF) savner en klar definition i loven af, hvilke naturtyper, der er omfattet af forslaget til § 7.

Skive Kommune stiller sig uforstående overfor, at mosaikreglen ikke gælder for de omfattede heder og moser.

Lovforslaget er en udmøntning af Aftale om Grøn Vækst om ammoniak. Definitionerne af naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 og 2 fremgår af lovbemærkningerne. Det kan dog præciseres, at depositionen skal beregnes til de ammoniakfølsomme naturtyper i Natura 2000-området.

Det har været grundlæggende for regeringen, at den nuværende beskyttelse af ammoniakfølsom natur ikke bliver svækket med den foreslåede ændring af husdyrgodkendelsesloven. Dette er baggrunden for, at § 7, stk. 1, nr. 1 omfatter alle højmoser, lobeliesøer, § 3-overdrev og heder, jf. den gældende lovs § 7, stk. 1, nr. 1, 2, 5 og 6, uanset om de indgår i udpegningsgrundlaget for det enkelte Natura 2000-område.

For så vidt angår de øvrige habitatnaturtyper, er de omfattet, hvis de indgår i udpegningsgrundlaget for Natura 2000-områderne. De er desuden kortlagt og fremgår af kortene på Danmarks Miljøporttal. Kortlægningen af udpegningsgrundlaget er ikke tilendebragt, men fortsætter de kommende år. Kortgrundlaget opdateres en gang om året. Den aktuelle kortlægning er udtryk for den bedste videnskabelige viden på godkendelsestidspunktet og kan derfor lægges til grund for afgørelserne. De ammoniakfølsomme naturtyper, som endnu ikke er kortlagt, primært søer, omfattes ikke af § 7, stk. 1, men kommunerne skal fortsat vurdere den evt. påvirkning af hele udpegningsgrundlaget for Natura 2000-området.

Ved afgrænsningen af de naturtyper uden for Natura 2000-områder, som er omfattet af forslagets § 7, stk. 1, nr. 2, er der lagt vægt på at fastholde beskyttelsen af de naturtyper, som i dag er omfattet af lovens § 7.

Indstilling

Lovbemærkningerne præciseres, herunder at depositionen ikke skal beregnes i forhold til Natura 2000-områdets grænse, men til de ammoniakfølsomme naturtyper i Natura 2000-området.

1.6. Spørgsmål vedrørende forholdet til Habitatdirektivet

KL angiver, at der stadig er tvivl om, hvorledes marine habitatnaturtyper skal beskyttes, f.eks. hvorledes ammoniakdepositionen fra udbringningsarealerne og den stedlige baggrundsbelastning skal indgå i kommunernes miljøvurderinger. KL finder det ubegrundet, at sårbare habitatnaturtyper uden for internationale naturbeskyttelsesområder skal have en ringere beskyttelse end samme naturtyper indenfor. KL stiller spørgsmålstejn ved, om det er i overensstemmelse med habitatdirektivet. KL ønsker præciseret i loven, at der skal meddeles afslag, hvis de fastsatte beskyttelsesniveauer ikke kan overholdes. KL finder endvidere, at lovforslaget ikke forholder sig til beskyttelsen af levesteder for arter, som er omfattet af habitatdirektivets bilag II og IV.

Skive Kommune er skeptisk overfor, om det foreslåede beskyttelsesniveau er tilstrækkeligt til at opfylde Habitatdirektivet.

LF angiver, at mange kommuner inddrager ammoniakbelastningen fra udbringningsarealerne i miljøvurderingerne. LF foreslår derfor, at det præciseres i lovgivningen, at ammoniakpåvirkningen fra fladekilder ikke skal indgå i beregningerne af ammoniakdepositionen på naturarealer. Det bør desuden angives klart, hvorledes reglerne vil skulle være gældende i forhold til habitatforpligtigelserne i almindelighed og de kommende Natura 2000-planer. Det bør desuden også nævnes, at muligheden for afslag, såfremt det vurderes at en ansøgning alligevel vil skade et Natura 2000-område, kun bør udnyttes i ganske få tilfælde og i absolut særtilfælde. Det er LFs opfattelse, at kompetencen til at meddele afslag bør overdrages til et Miljøcenter efter indstilling fra kommunen. LF mener desuden, at lovbemærkningernes angivelse af muligheden for afslag skal tilføjes en sætning om, at afslag kun er mulig, ”hvis de fastlagte beskyttelsesniveauer i [husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens] bilag 3 eller de efter[samme bekendtgørelses § 11,] stk. 2 og bilag 4 fastsatte vilkår ikke kan forhindre skade på internationale naturbeskyttelsesområder samt visse arter.”

Regeringen har som led i Aftale om Grøn Vækst besluttet at lade husdyrgodkendelsesloven varetage hensynet til Natura 2000-områderne, for så vidt angår ammoniakbelastningen, frem for at overlade det til den enkelte kommune at regulere ammoniakbelastningen på baggrund af de netop offentliggjorte udkast til Natura 2000-delplaner, som er udarbejdet i medfør af miljømålsloven.

Efter habitatdirektivet er medlemsstaterne forpligtet til at udpege Natura 2000-områder og inden for disse områder at tage de nødvendige skridt for at sikre, at de arter og naturtyper, som området er udpeget for at beskytte, kan opnå en gunstig bevaringsstatus. En tilsvarende forpligtelse gælder ikke for habitatnaturtyper uden for de udpegede områder.

Ved administration af husdyrgodkendelsesloven skal kommunerne lægge de landsdækkende beskyttelsesniveauer, som bliver fastsat i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, til grund. Bortset fra situationer med atypiske forhold, indebærer de fastlagte beskyttelsesniveauer, at kommunerne i sin afgørelse kan fastslå, at det ansøgte ikke vil indebære en væsentlig påvirkning af et Natura 2000-område. Imidlertid kræver habitatdirektivet, at kommunen foretager en konkret vurdering, og at der gives afslag på det ansøgte, hvis kommunen vurderer, at det ansøgte vil indebære en væsentlig påvirkning og en nærmere konsekvensvurdering ikke kan udelukke, at det ansøgte vil skade et Natura 2000-område. Disse regler er fastlagt i bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter, der også gælder for afgørelser efter husdyrgodkendelsesloven.

De marine habitatnaturtyper betragtes ikke som ammoniakfølsomme og er derfor ikke omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1. Derimod er levesteder for arter, som er optaget på habitatbilagets bilag II og bilag IV, omfattet, da de helt overvejende vil være beskyttet gennem beskyttelsen af de ammoniakfølsomme naturtyper.

Som foreslået af LF tilføjes i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.5., at afslag gives, hvis de fastlagte beskyttelsesniveauer ikke kan forhindre skade på internationale naturbeskyttelsesområder. Bemærkningerne suppleres i den forbindelse med, at de gældende regler om generel beskyttelse af arter omfattet af habitatdirektivets bilag IV ikke berøres af lovforslaget. Kommunen er ansvarlig myndighed for behandling af ansøgning om miljøgodkendelse, og det er derfor Miljøministeriets opfattelse, at det også er kommunen og ikke de statslige miljøcentre, der meddeler afslag i de tilfælde, hvor et projekt vurderes at kunne skade det pågældende Natura 2000-område.

De fastlagte beskyttelsesniveauer vil fortsat indebære, at kommunerne ikke kan vælge at stille skærpede krav for at opfylde habitatforpligtelserne, men i den situation skal give afslag, hvilket fortsat vil fremgå af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

I forhold til påvirkningen fra udbringningsarealerne kan oplyses, at ammoniakpåvirkningen fra udbringningsarealerne er reguleret via generelle regler. Ammoniakpåvirkningen fra et udbringningsareal til et naturområde er i udpræget grad et randfænomen i de yderste meter og meget afhængig af lokale og aktuelle forhold. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt og der er ikke behov for at fastsætte ensartede krav på dette område. Det overlades således stadig til en konkret vurdering at fastsætte evt. yderligere vilkår til disse yderste meter vedrørende teknikvalg og praksis i forbindelse med udbringning af husdyrgødning.

Indstilling

De fremkomne bemærkninger har givet anledning til at præcisere lovbemærkningerne, afsnit 2.1.2 [og bemærkningerne til nr. 7], jf. ovenfor.

1.7. Totaldepositionskravet

KL er betænkelig ved, at kravet om totalbelastning må overskrides ved renovering af staldanlæg, som har til formål at fremme dyrevelfærd, såfremt disse ændringer ikke er koblet til en udvidelse eller væsentlig ændring af husdyrproduktionen. Det skal i givet fald præciseres meget nøje, hvilke ændringer, der kan komme på tale. I det mindste, at der kun er tale om lovkrav til dyrevelfærd.

DOF kritiserer forslaget om, at renovering af staldanlægget, som har til formål at fremme dyrevelfærd, godt kan overskride grænserne for totaldeposition.

LF er positiv overfor, at man kan overskride grænserne for totalbelastning af ammoniak ved renovering af staldanlæg, som har til formål at fremme dyrevelfærd. LF mener dog, at også andre ændringer, som ikke medfører forøget ammoniakemission, skal være mulige, selvom totalbelastningskravet er overskredet.

DØR finder, at det skal præciseres, at ved renovering af staldanlæg for at fremme dyrevelfærd, skal der anvendes BAT med henblik på så vidt muligt at overholde grænserne for totalbelastning.

Miljøministeriet skal fastslå, at hensigten med totaldepositionskravene er at udfase husdyrproduktioner med eksisterende store negative påvirkninger af værdifuld sårbar natur, herunder naturtyper, som er omfattet af habitatdirektivet. Alternativt må producenterne indføre den fornødne miljøteknologi. Det er derfor ikke muligt generelt at tillade ændringer eller udvidelser, blot der ikke er en meremission. Det kan dog overvejes af erhvervsøkonomiske hensyn at justere kravet, så der fastsættes bestemmelse om beskyttelsesniveauet i medfør af § 34, stk. 2, for godkendelsespligtige ændringer eller udvidelser af husdyrbrug, hvor den eksisterende produktion (nu-driften) medfører en totaldeposition i forhold til kategori 1- eller 2-natur, som er mindst 100 % større end totaldepositionskravet. Det er tanken, at totaldepositionen ved ændring eller udvidelse skal leve op til et krav, der beregnes som gennemsnittet af totaldepositionskravet for naturtypen (kategori 1-, henholdsvis kategori 2-natur) og totaldepositionen ved nu-drift. Den resterende del skal senest opfyldes ved den efterfølgende regelmæssige revurdering.

Indstilling

Det angives i lovbemærkningerne, at det er tanken i de regler, der fastsættes om beskyttelsesniveauet i medfør af § 34, stk. 2, at fastsætte særlige regler for godkendelsespligtige ændringer eller udvidelser af husdyrbrug, hvor den eksisterende produktion (nu-driften) medfører en totaldeposition i forhold til kategori 1- eller 2-natur, som er mindst 100 % større end totaldepositionskravet. Det er tanken, at totaldepositionen ved ændring eller udvidelse skal leve op til et krav, der beregnes som gennemsnittet af totaldepositionskravet for naturtypen (kategori 1-, henholdsvis kategori 2-natur) og totaldepositionen ved nu-drift. Den resterende del skal senest opfyldes ved den efterfølgende regelmæssige revurdering.

Det vil endvidere fremgå af lovbemærkningerne, at det er tanken at gøre det muligt at inddrage kvælstoffjernelsen ved afgræsning i beskyttelsesniveauet, således at kravene for kategori 1-natur ændres til henholdsvis 0,3, 0,5 og 1,0 kg N/ha i stedet for 0,2, 0,4 og 0,7 kg N/ha, hvis husdyrbruget foretager en afgræsning af den påvirkede natur, som netto fjerner kvælstof fra naturområdet. Der lægges op til, at ministeren fastlægger nærmere regler herfor.

Angående dyrevelfærdsmæssige ændringer

Der agtes desuden fastsat regler om, at bygningsmæssige ændringer af husdyrbrug, der udspringer af lovkrav til dyrevelfærd, kan overskride grænserne for totaldeposition for ammoniak under respekt af forpligtelserne efter habitatdirektivet. Nye lovgivningsmæssige krav til dyrevelfærd giver dog ikke mulighed for overskridelse af grænserne for totaldeposition ved større ombygninger end nødvendigt.

Det samme gælder visse yderligere bygningsmæssige ændringer af husdyrbrug, der vil sikre bedre dyrevelfærd, og som fastlægges af miljøministeren.

Det er endvidere tanken at undtage visse ændringer, der skal sikre bedre dyrevelfærd fra tilladelse eller godkendelse og indføre en anmeldelseordning, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 5.

1.8. Optælling af husdyrbrug til ift. naturtyper omfattet af kategori 1

LF har foreslået en model for kumulationsberegningen, hvor der tages udgangspunkt i de husdyrbrug, som medfører en påvirkning på mere end 0,2 kg N/ha/år for de store husdyrbrug over 500 DE længere væk end 1.000 meter. Nærmere end 1.000 meter optælles antallet af husdyrbrug over 150 DE.

Miljøministeriet skal bemærke, at en optælling af husdyrbrug over 150 DE indenfor 1000 meter ikke er tilstrækkeligt i forhold til målsætningen om, at alle husdyrbrug, der kan påvirke med over ca. 0,2 kg N/ha/år, inddrages og vil desuden være en klar svækkelse af den nuværende kumulationsmodel.

Indstilling

Det angives i lovbemærkningerne, at ifølge lovforslaget og opfølgningen heraf i overensstemmelse med Aftale om Grøn Vækst må totaldepositionen i ansøgt drift højst være 0,2 kg N/ha/år ved > 1 husdyrbrug, 0,4 kg N/ha/år ved 1 husdyrbrug og 0,7 kg N/ha ved 0 husdyrbrug for ammoniakfølsomme naturtyper i de internationale naturbeskyttelsesområder, se skema i afsnit 1.1.2.

Antallet af husdyrbrug opgøres på følgende måde:

- Antallet af husdyrbrug over 15 DE indenfor 200 meter +
- Antallet af husdyrbrug over 45 DE indenfor 200-300 meter +
- Antallet af husdyrbrug over 75 DE indenfor 300-500 meter +
- Antallet af husdyrbrug over 150 DE indenfor 500-1000 meter +
- Antallet af husdyrbrug over 500 DE, som påvirker med over 0,3 kg N/ha udover de 1000 meter.

Afstanden måles i forhold til den nærmeste ammoniakfølsomme naturtype i Natura 2000-området.

For pelsdyrbrug og evt. visse fjerkrætyper fastsættes andre grænser svarende til deres relative ammoniakemission.

Den angivne kumulationsmodel vurderes at være fagligt mere korrekt end den eksisterende, og vil i modsætning til den nuværende også omfatte store husdyrbrug uden for de nuværende bufferzoner.

1.9. Naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 3

DOF og DØR ønsker, at kommunerne skal kunne fastsætte et mere skærpet beskyttelsesniveau for de naturområder, som ikke er omfattet af § 7. Organisationerne finder, at det beskyttelsesniveau, som fastsættes for natur, der omfattes af § 7, stk. 1, nr. 3, indebærer en væsentlig forringelse af kommunernes mulighed for at beskytte denne natur. DØR kritiserer desuden, at der ikke tages hensyn til andre husdyrbrug i nærheden. DØR foreslår derfor, at kommunerne får mulighed for at stille krav til den maksimale totaldeposition til værdifulde kvælstoffølsomme naturarealer i kommunen, der er skrapere end 1 kg N/ha /år og beregnet som belastningen fra samtlige husdyrbrug i nærområdet.

LF og Patriotisk Selskab vurderer, at lovforslaget på dette punkt er fuldstændig uacceptabelt og er af den opfattelse, at bestemmelserne om naturtyper omfattet af § 7, stk. 1, nr. 3 (kategori 3) helt skal udgå af loven eller fuldstændig omformuleres. Gråkjær A/S finder, at det kommunale skøn i forhold til de naturtyper, som er omfattet af forslaget § 7, stk. 1, nr. 3, ikke er tilstrækkeligt indsnævret. Det bør fremgå klart af lovbemærkningerne, hvilke naturtyper, der skal være omfattet. LF gør opmærksom på, at mange landmænd har udlagt naturområder tæt på deres ejendom og mener der er risiko for, at disse områder kan få en række alvorlige konsekvenser for bedriftens fremtidige udviklingsmuligheder. Et sådant krav vil derfor ifølge organisationen få negative konsekvenser for etablering og vedligeholdelse af naturområder i nærheden af landbrugsejendomme. LF foreslår, at bestemmelsen omformuleres til ”Ministeren kan, ved ansøgning om miljøgodkendelse af en udvidelse efter § 12 fastsætte regler om, at der for visse ammoniakfølsomme naturtyper omfattet af NBL § 3 skal foretages en vurdering af merdepositionen af ammoniak fra udvidelsen af anlægget”.

KL foreslår, at projektets merbelastning af ammoniakfølsomme natur- og skovområder maksimalt må være naturtypens tålegrænse minus den stedlige baggrundsbelastning i kg N/ha/år evt. suppleret med et krav om maksimal 1 kg N/ha/år i totalbelastning.

KL finder, at flere naturtyper falder imellem de 3 kategorier, som er omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 – 3, og at lovforslaget ikke forholder sig til rødlistearter og andre truede arter. KL påpeger, at den indsnævring af det kommunale råderum, som lovforslaget lægger op til i forhold til natur, som omfattes af § 7, stk. 1, nr. 3, kan være uforenelig med, at kommunen har kompetencen til at planlægge for det åbne land. KL foreslår, at loven hjemler mulighed for kommunerne til at indplacere sådanne naturarealer i den relevante kategori.

Miljøministeriet er enig i, at der er behov for at præcisere yderligere, hvilke naturområder, som kommunerne kan inddrage i vurderingen. Dette vil både begrænse sagsbehandlingstiden og give erhvervet en større grad af forudsigelighed i forhold til kommunernes vurdering. For så vidt angår naturtyper omfattet af forslaget § 7, stk. 1, nr. 3 vil miljøministeren udstede en bekendtgørelse, der definerer de § 3-naturtyper, som anses som ammoniakfølsomme, og som kommunalbestyrelsen skal vurdere bl.a. med henblik på, om der er belæg for at stille vilkår til den maksimale merbelastning af disse områder. Det drejer sig om heder, overdrev og moser. Disse naturtyper vurderes at omfatte ca. halvdelen af de § 3 beskyttede naturtyper. Op mod halvdelen af § 3 heder, moser og overdrev ligger i Natura 2000-områder og er for størstedelen omfattet af § 7, stk. 1, nr. 1 (kategori 1). Endvidere er de store heder og overdrev omfattet af § 7, stk. 1, nr. 2 (kategori 2). Det vurderes på den baggrund, at de naturtyper, som omfattes af kategori 3, udgør ca. 2 % af Danmarks areal. På grund af VVM-reglerne vurderes det derimod ikke muligt at begrænse de skove, som kommunerne skal vurdere. I forhold til disse naturtyper og skove skal kommunen vurdere, om der skal stilles vilkår til maksimal merbelastning på 1,0 kg N/ha eller mere. Afgrænsningen og beskyttelsesniveauet foreslås fastlagt i bekendtgørelse, der som hidtil suppleres med vejledning.

Vedrørende selve beskyttelsesniveauet skal lovforslaget ses på baggrund af Grøn Vækst aftalen, hvorefter der for visse ikke Natura 2000-naturtyper uden bufferzonebeskyttelse i dag vil blive udstedt en statslig retningslinje om en maksimal merbelastning på 1 kg. N/ha. Beskyttelsesniveauet vil blive fastsat i en bekendtgørelse. Kommunerne foretager en konkret vurdering i overensstemmelse med VVM-direktivet, men kan ikke stille krav om yderligere reduktion af merbelastningen. Derimod kan kommunerne vælge at tillade en større merbelastning eller helt undlade at stille vilkår. Grøn Vækst aftalen begrænser ikke det aftalte beskyttelsesniveau til ansøgninger om udvidelse af husdyrbrug over 250 DE, men gælder generelt.

Det agtes fastlagt i bekendtgørelse, hvilke nærmere vurderinger og beskrivelser af disse områder, kommunerne skal foretage og redegøre for i en miljøgodkendelse. Det agtes således fastsat, at kommunerne bl.a. skal vurdere områderne i forhold til kommunens vurderinger af deres naturkvalitet, status i kommuneplanen samt kommunens eller andre myndigheders prioritering af plejeindsats eller lignende for områderne. Herved sker der en yderligere lettelse af kommunernes administration og skabes yderligere mere enkle og klare rammer for, hvilke vurderinger vedrørende ammoniak der skal foretages.

Indstilling

Lovforslaget ændres, så § 7, stk. 1, nr. 3 udgår, og i stedet beskrives i lovbemærkningerne, hvilke naturtyper uden for lovforslagets kategori 1 og 2, som kommunerne skal vurdere, som beskrevet ovenfor. Endvidere udgår § 21, stk. 2, om beskyttelsesniveauet for denne natur. Afgrænsning og beskyttelsesniveau vil blive fastlagt i bekendtgørelse.

1.10. Øvrige elementer

1.10.1. Øvrigt beskyttelsesniveau

DN kritiserer det eksisterende beskyttelsesniveau for fosfor og landskabsbeskyttelsen. DN finder det problematisk, at minkfarme fortsat reguleres efter § 10. Der burde være en lavere grænse for godkendelse efter § 11 og § 12 for minkfarme.

DØR gør også opmærksom på de store miljøproblemer med minkfarme og foreslår, at det sikres, at minkfarme skal leve op til BAT i forbindelse med opfyldelsen af kravene til dyrevelfærd. DØR foreslår konkret, at minkfarme bliver omfattet af § 12 ved 70 DE, (og slagtekyllinger ved 100 DE) og § 11 ved 20 DE.

LFG kritiserer det nuværende niveau for BAT i sagsbehandlingen, og mulighederne for at regulere lugtgenerne fra svinebrug.

KL har en række tvivlsspørgsmål vedrørende loven generelt udover de berørte bestemmelser i lovforslaget. KL foreslår derudover, at da begrebet ”den ansøgte produktion” medfører begrebsforvirring, bør dette begreb fremover i bekendtgørelser m.v. undlades.

LF nævner en række tekniske problemstillinger i forbindelse med ændringen af det generelle ammoniakkrav og anvendelse af nyeste normtal.

Vordingborg kommune ønsker en mulighed for at undgå § 16 godkendelser, når det kun udløses af afgræsning af frøgræsmarker med får.

Miljøministeriet har noteret sig synspunkterne i forhold til det nuværende fastlagte beskyttelsesniveau. Visse emner kan håndteres i forbindelse med udarbejdelsen af anmeldteordningerne, de kommende bekendtgørelsesændringer, eller i Miljøministeriets almindelige vejledningsarbejde. Andre emner vil indgå i arbejdet i det bredt sammensatte udvalg, som skal identificere forslag til yderligere at forenkle, forbedre og sammentænke husdyrloven med den øvrige miljø- og fødevareregulering på sigt. Udvalget er en del af aftalen om Grøn Vækst og skal præsentere forslag til forenkling inden udgangen af 2010.

Forslaget om lavere grænse for godkendelse af pelsdyrbrug vil blive overvejet, og vil eventuelt kunne indgå i ovennævnte udvalgsarbejde.

Indstilling

De fremkomne bemærkninger har ikke givet anledning til ændring af lovforslaget.

2. Afstandskrav til gyllebeholdere

Samtlige høringssvar, der udtaler sig om det foreslåede forbud mod nyetablering af gyllebeholdere indenfor 100 m til søer og vandløb, er positive overfor forslaget.

Som den eneste er Thisted Kommune af den opfattelse, at en forbudszone på 30 m vil være tilstrækkelig.

Der er i lovforslaget lagt op til, at der ikke kan dispenseres fra afstandskravet på 100 m, men Kommunernes Landsforening, Landbrug og Fødevarer, Patriotisk Selskab, Gråkjær A/S og Thisted Kommune ønsker en dispensationsmulighed.

Kommunernes Landsforening ønsker tillige ensilagesaftbeholdere omfattet af afstandskravet. Foreningen påpeger også muligheden af at overveje krav, der forhindrer at gylle via eventuelle omfangsdræn kan transporteres til vandmiljøet

Institut for Jordbrugsproduktion og Miljø ved Århus Universitet foreslår, at der i forbindelse med etablering af en gyllebeholder stilles krav om en handlingsplan for afværgeforanstaltninger ved gylleuheld.

Thisted Kommune og Skive Kommune ønsker en nærmere definition af, hvad der skal betragtes som en sø og et åbent vandløb.

Ønsket om, at der skal kunne dispenseres fra afstandskravet kan fortsat imødekommes, såfremt det er umuligt at overholde afstandskravet. Adgangen til dispensation bliver herefter undtagelsen, da det skal være fysisk udelukket, at beholderen kan placeres andetsteds.

Endvidere kan ønsket om en definition af søer imødekommes ved en henvisning til naturbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, samt en tilføjelse om at alle øvrige vandløb er omfattede. Hermed gælder afstandskravet alene til søer, hvis areal er på over 100 m², samt til alle åbne vandløb, hvad enten de er udpeget som beskyttede eller ej.

Det er ikke tanken, at beholdere til ensilagesaft omfattes af denne bestemmelse.

Afstandskravet gælder alene i forhold til åbne vandløb og søer, og der er i medfør af denne bestemmelse ikke tanken at regulere i forhold til dræn, Hvorvidt der ved etablering af en beholder skal stilles krav om tilvejebringelsen af en handlingsplan for afværgeforanstaltninger er under overvejelse i Miljøministeriet.

Indstilling

Den foreslåede § 9, stk. 4 udgår, og hjemlen for dispensation følger af den gældende § 9, stk. 3, hvorefter der er mulighed for dispensation, hvor overholdelse af de i § 8 nævnte afstandskrav ikke er mulig.

3. Anmeldeordninger

3.1. Generelt

DN anfører, at de principielt kan tilslutte sig de foreslåede ændringer til anmeldeordningerne. Dog bemærkes det, at de kan have visse betænkeligheder i forhold til forurenende staldsystemer for svin og mink.

LFG anfører, at såfremt kravet om miljøgodkendelser erstattes med krav om anmeldelse vil dette have en negativ indvirkning på naboer til husdyrbrug i det åbne land. Det anføres, at alle ændringer og nyetableringer bør udløse krav om miljøgodkendelse af hensyn til nabogener.

KL anfører, at der bør indføres den begrænsning, at anmeldeordninger kun kan anvendes, hvis kommunen vurderer, at det anmeldte ikke kan have væsentlig betydning for naboerne (gener i form af lugt, støj, trafik og lys).

Formålet med anmeldeordninger er at sikre enkel og smidig regulering og samtidig fastholde et højt beskyttelsesniveau. Anmeldeordningerne vil blive udmøntet i bekendtgørelse, og der vil ved udmøntningen sikres, at et højt beskyttelsesniveau fastholdes.

Der vil ved udmøntningen af anmeldeordningen blive fastlagt præcise kriterier, der sikrer de nødvendige natur- og miljømæssige hensyn, og som vil gøre administrationen af ordningerne enkel for kommunerne. I de tilfælde, hvor der ikke er opstillet kriterier lægges der op til, at kommunen som et led i vurderingen, kan foretage en konkret vurdering.

Indstilling

Bemærkningerne giver anledning til præcisering af lovbemærkningerne om anmeldeordninger.

3.2. Dyrevelfærdskrav

DOF er kritiske overfor, at initiativer til staldrenovering med baggrund i at forbedre dyrevelfærden, skal give ret til at overskride grænserne for ammoniakbelastningen. For det første fremføres det, at forholdet bør medtages i lovbestemmelserne og ikke kun i bemærkningerne. For det andet bør husdyrvelfærden forbedres uden det skal gå ud over naturen. For det tredje anføres, at det vil kræve meget administration at opstille retningslinjer for i hvilken grad forbedringer i dyrevelfærden bør give ret til at give lempelser i kravet til udledningen af ammoniak.

KL anfører betænkelighed ved muligheden for at undtage fra tilladelse eller godkendelse med begrundelse i dyrevelfærd.

LF finder det positivt at det vil være muligt at overskride grænserne for totalbelastning af ammoniak ved renovering af staldanlæg.

Gråkjær A/S anfører en række eksempler på dyrevelfærdstiltag, der kan omfattes af bestemmelserne, herunder kælvningsbokse til malkekøer, kalvestalde (hytter), løsgående drægtige søer, ændring til ammekvæg og afgræsning af natur- og engarealer

Thisted Kommune anfører yderligere et behov for præcisering af begrænsningen på størrelsen af det tilbyggede areal som følge af nye dyrevelfærdskrav.

Økologisk Råd anfører at anmeldeordninger vedrørende dyrevelfærdskrav er en væsentlig forringelse af miljøet. Yderligere anføres det, at det i loven skal anføres, at BAT skal anvendes for i videst mulige omfang for at overholde beskyttelsesniveauet.

Det er tanken at indføre en anmeldeordning til gennemførelse af dyrevelfærdsforbedringer, hvor dette ikke indebærer forøget forurening. Hensynet er at sikre et højt beskyttelsesniveau og samtidig give mulighed for, at husdyrbrug kan gennemføre væsentlige dyrevelfærds mæssige forbedringer. Med dyrevelfærds mæssige ændringer menes ændringer af staldanlæg, som udelukkende har til formål at efterleve lovkrav, der skal indfries efter lovens ikrafttræden, til dyrevelfærd eller andre dyrevelfærds mæssige ændringer, ministeren nærmere fastlægger i bekendtgørelse. Ved udmøntning af en sådan anmeldeordning, vil der blive fastsat nærmere regler for, hvor store ombygninger som følge af nye dyrevelfærds mæssige krav må være, samt hvorledes det sikres, at der ikke sker en negativ miljøpåvirkning som følge af sådanne ændringer. Den anmeldeordning, der påtænkes indført, vil ikke give mulighed for at udvide husdyrholdet og ændringerne er begrænset til, at der kun kan foretages bygnings mæssige ændringer.

Indstilling

Bemærkningerne uddybes i tråd med ovenstående, idet der gøres rede for kravene i den anmeldeordning, der påtænkes indført.

3.3. Gødningsopbevaring og ensilagepladser

Der er ikke indkommet hørings svar, der berører anmeldeordning for gødningsopbevaring og ensilagepladser.

Indstilling

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

3.4. Skift i dyretype

LF anfører, at muligheden for at overskride grænserne for totalbelastning af ammoniak også bør være tilgængelig ved ændring af dyreart og dyretype.

LFG anfører, at ændring af husdyrsammensætningen altid bør udløse miljøgodkendelse, når dyretypen er slagtesvin. Økologisk Råd anfører, at det største miljømæssige problem fremkommer ved ændring fra so- til slagtesvineproduktion. I dette tilfælde bør der altid være krav om miljøgodkendelse.

Thisted Kommune ønsker en præcisering af anmeldeordning for konvertering af dyreenheder, særligt med henblik på overholdelse af beskyttelsesniveauer for lugt og ammoniak.

Lovforslaget lægger op til at undtage visse skift i dyretype fra godkendelsespligt, og i stedet indføre en anmeldeordning. Det vil være et krav, at skiftet i dyretype ikke vil medføre forøget forurening. Dette betyder, at et husdyrbrug efter et skift i dyretype skal have en mindre eller samme forurening som husdyrbruget havde før skiftet for alle miljøparametre.

Beregningerne tager udgangspunkt i husdyrbrugets før-situation, og dette kan beregnes gennem husdyrgodkendelse.dk eller tilsvarende system. Der vil således ikke være et særligt behov for at definere konvertering af dyreenheder, idet husdyrgodkendelse.dk vil beregne på baggrund af den faktiske udledning.

Bestemmelsen vil indebære, at forureningen fra et husdyrbrug efter et skift i dyretype vil være den samme eller mindre. Dermed vil der eksempelvis være behov for at nedsætte antallet af dyreenheder, hvis man skifter til en mere forurenende dyretype. På denne baggrund vil der ikke være behov for at lave særlige forbud eller bestemmelser for bestemte dyretyper.

Indstilling

Bemærkningerne uddybes i tråd med ovenstående, idet der gøres rede for kravene i den anmeldelseordning, der påtænkes indført.

4. Justeringer

4.1. Justering i offentlighedsreglerne

Den foreslåede tilføjelse om, at kommunen i stedet for at fremsende et udkast til afgørelse kan vælge at fremsende en orientering om udkastet til afgørelse, er blevet kommenteret af Gråkjær A/S, Landbrug og Fødevarer og Kommunernes landsforening.

Gråkjær A/S finder, at det vil betyde en stor administrativ lettelse, og LF mener, at det vil mindske papirforbruget, lette den kommunale administration og frigive ressourcer til sagsbehandlingen i kommunerne, men opfordrer til, at der udarbejdes en skabelon for orienteringen for at sagsbehandlingstiden ikke forlænges.

KL mener, at offentlighedsreglerne i §§ 55-56 ikke er klare og logiske og finder, at det tydeligere bør fremgå af loven, i hvilke tilfælde offentligheden skal inddrages, hvem der skal have tilsendt udkast til afgørelse og hvem der skal orienteres.

Forslaget til § 55, stk. 4, har til hensigt at lette kommunernes administration og styrke formidlingen af offentlighedens inddragelse for de berørte. Lovforslaget har ikke til hensigt at foretage materielle ændringer af offentlighedsreglerne i forbindelse med tilladelser og godkendelser.

Indstilling

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.

5. Økonomiske konsekvenser

KL finder samlet set ikke, at de foreslåede ændringer vil lette den kommunale sagsbehandling og gør bl.a. opmærksom på, at det nye ammoniakkrav betyder, at stort set alle ansøgninger om § 10 tilladelser skal udføres i IT-systemet.

LF mener det er altafgørende, at lovforslaget får afhjulpet de aktuelle problemer med dyre miljøansøgninger, lange sagsbehandlingstider og uensartede krav på ammoniakområdet. LF anfører, at det er positivt at målet med lovforslaget er at skabe klare og præcise regler, men at der er flere uklarheder i lovforslaget, der betyder, at dette formål næppe nås.

LF mener at det er stærkt kritisabelt, at de økonomiske vurderinger af lovforslaget er beskrevet på et meget generelt og overordnet grundlag. Det fremgår af lovbemærkningerne, at de nye ammoniakkrav vurderes at vil påvirke 360 husdyrbrug og medføre en merudgift på 24 mio. kr. årligt. LF undrer sig over disse opgørelser, idet LF vurderer, at der i dag er 440 minkbrug inden for de nuværende 1.000 meter bufferzoner. LF vurderer derfor, at betydeligt flere vil blive omfattet og gør opmærksom på de værditab, der er knyttet til de skærpede krav. LF opfordrer derfor stærkt til, at ministeriet får gennemført en nærmere analyse af de økonomiske konsekvenser af lovforslaget, inden det forelægges de politiske beslutningstagere.

Institut for Jordbrugsproduktion og Miljø, Aarhus Universitet (DJF) vurderer ændringer som en betydelig skærpelse og vurderer det særdeles nyttigt at foretage beregninger for de miljømæssige og erhvervsmæssige konsekvenser.

Økonomi- og Erhvervsministeriet (EØM) vurderer, at forslaget vil have mindre erhvervsøkonomiske konsekvenser for de omfattede husdyrbrug. Dels vil det skærpede krav om en reduktion af ammoniakfordampningen kunne medføre øgede udgifter i forbindelse med udvidelser/ændringer af produktionen. Derudover vil forbuddet mod etablering af gylleholdere indenfor 100 m til søer og vandløb indebære en begrænsning af husdyrbrugenes muligheder for at udvide produktionen.

ØEM vurderer endvidere, at forslaget vil medføre administrative lettelser for husdyrbrugene. Særligt forslaget om at fritage en række bygningsmæssige ændringer mv. fra kravet om ansøgning om tilladelse eller godkendelse (efter § 10, § 11 og § 12) og i stedet indføre en anmeldelse vil medføre administrative lettelser.

Miljøministeriet er enig med KL i, at § 10 tilladelser i stort omfang skal anvende dele af IT-systemet til beregning af ammoniakdepositionen. Dette er dog alligevel praksis de fleste ansøgninger i dag. I forhold til bemærkningerne fra LF og DJF kan det oplyses, at der i forbindelse med Grøn Vækst er udarbejdet et omfattende beregningsgrundlag, der dog i nogen grad er baseret på skøn, idet der ikke foreligger præcise oplysninger. Da der f.eks. ikke kan udarbejdes et bud på, hvor mange naturområder omfattet af Naturbeskyttelseslovens § 3 og skove, som kommunerne vil lade omfatte af beskyttelsen, er det ikke muligt at lave præcise økonomiske beregninger for dette forhold. Miljøministeriet er endvidere enig i bemærkningerne fra ØEM, der er medvirkende til at supplere redegørelsen for lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Det vurderes, at ca. 500 husdyrbrug reelt vil blive berørt af totaldepositionskravet for ammoniak, således at husdyrbrugene i forbindelse med en tilladelse eller godkendelse skal gennemføre yderligere virkemidler eller ændre placeringen ved en eventuel udvidelse. Alternativet til et generelt beskyttelsesniveau er et individuelt beskyttelsesniveau i hver af de kommende 246 Natura 2000-delplaner. I så fald ville de berørte husdyrbrug i vidt omfang også blive mødt med krav til yderligere virkemidler eller ændret placering for at imødekomme ammoniakbelastningen.

Indstilling

Lovbemærkningerne præciseres i overensstemmelse med ovenstående.

6. Ikrafttrædelse

Kommunernes Landsforening (KL) anfører, at det bør præciseres, om påklagede sager, der hjemvises til fornyet behandling efter den 1. august 2010, skal behandles efter de hidtil gældende regler eller de reviderede.

Lovforslaget lægger op til, at ansøgninger modtaget før lovens ikrafttræden behandles efter de hidtil gældende regler. Lovforslaget har ikke til formål at forandre retsstillingen for hjemviste, der behandles efter samme praksis som hidtil.

Indstilling

Ikrafttrædelsestidspunktet foreslås ændret til 1. oktober 2010.